

Porvoon Länsirannan taideohjelma 2014-2035

Taideohjelman tavoitteena on tuoda taide osaksi korkeatasoista kaupunkirakentamista Länsirannalla. Hankinnoilla on suuri vaikutus alueen kokonaisilmeeseen ja kulttuuri-imagoon, jossa taide on läsnä asukkaiden ja kortteleissa vierailevien ihmisten arjessa.

Taidehankkeita toteutetaan samalla, kun alue rakentuu. Lähivuosina pystytetään useita teoksia Aleksanterinkaaren ja Läntisen Aleksanterinkadun varteen sekä nk. Hellberginmäelle.

Teokset hankitaan taideohjelmassa määritetyn käytännön mukaisesti. Hankinnat rahoitetaan Porvoon kaupungin tontinluovutuksen myötä rakennuttajalle syntyneestä taidevelvoitteesta. Yhteensä taiderahaa arvioidaan kertyvän n. 3 milj. euroa.

www.porvoo.fi/lansirannan-taideohjelman-hankkeet

Konstprogram för Västra åstranden i Borgå 2014-2035

Syftet med programmet är att integrera konst i högklassigt stadsbyggande på Västra åstraden. Områdets helhetsutseende och kultur-image påverkas av anskaffningarna, som bidrar till att invånarna och de människor som besöker kvarteren får ta del av konst i sin vardag.

Konstprojekten förverkligas i takt med att området bebyggs. Under de närmaste åren uppförs ett flertal konstverk vid Alexandersbågen och Västra Alexandersgatan samt vid den så kallade Hellbergsbacken.

Anskaffningen av konstverken sker enligt den praxis som beskrivs i konstprogrammet. Konstanskaffningarna finansieras genom byggföretagets konstskyldighet, som uppstår då Borgå stad överlåter en tomt. Uppskattningsvis insamlas ca 3 milj. euro i konstpengar.

www.borga.fi/vastra-astrandens-konstprojekt

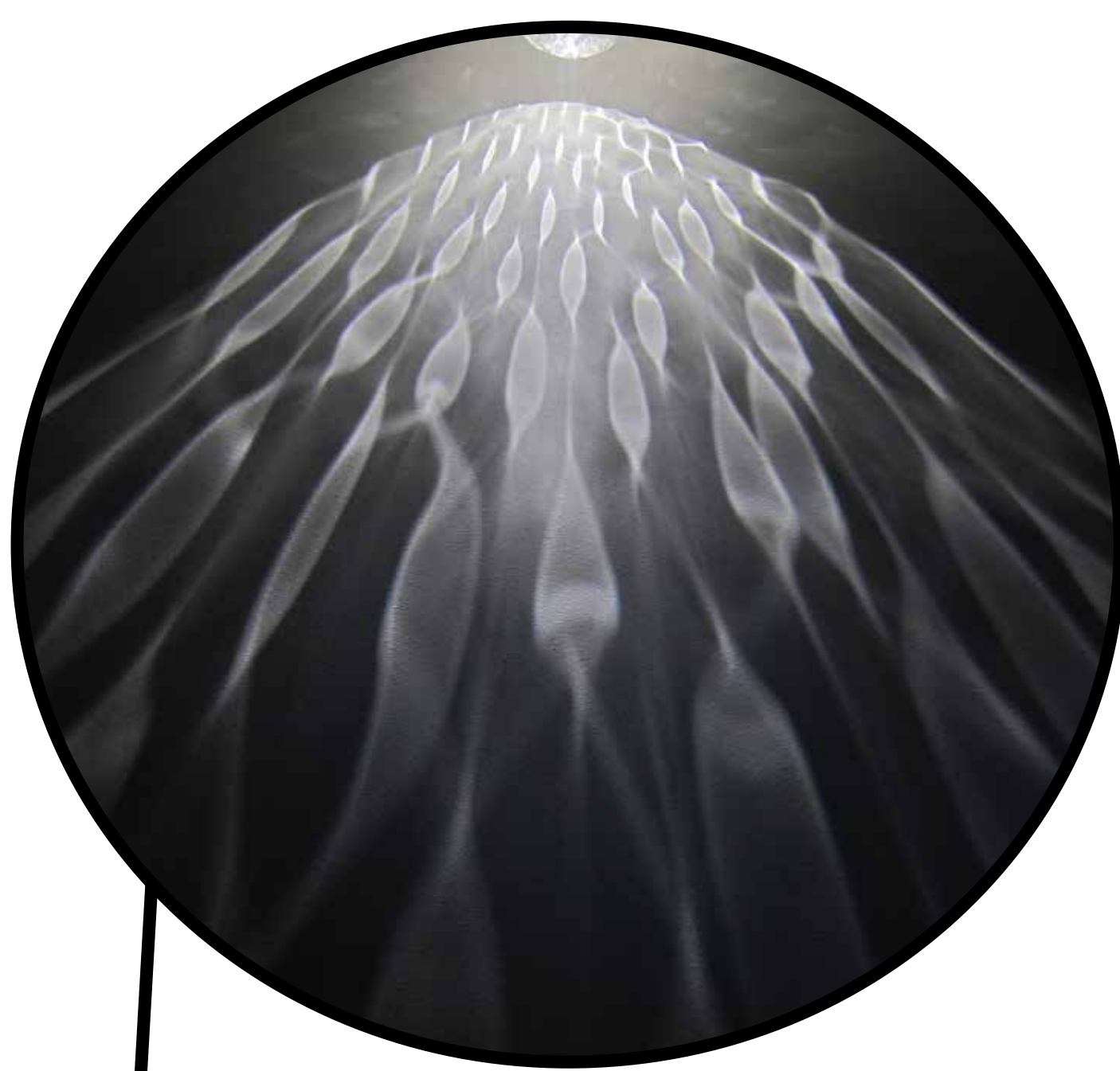
Uudishankinnat ja aikaisemmat teokset alueella

Nyanskaffningar och tidigare verk på området

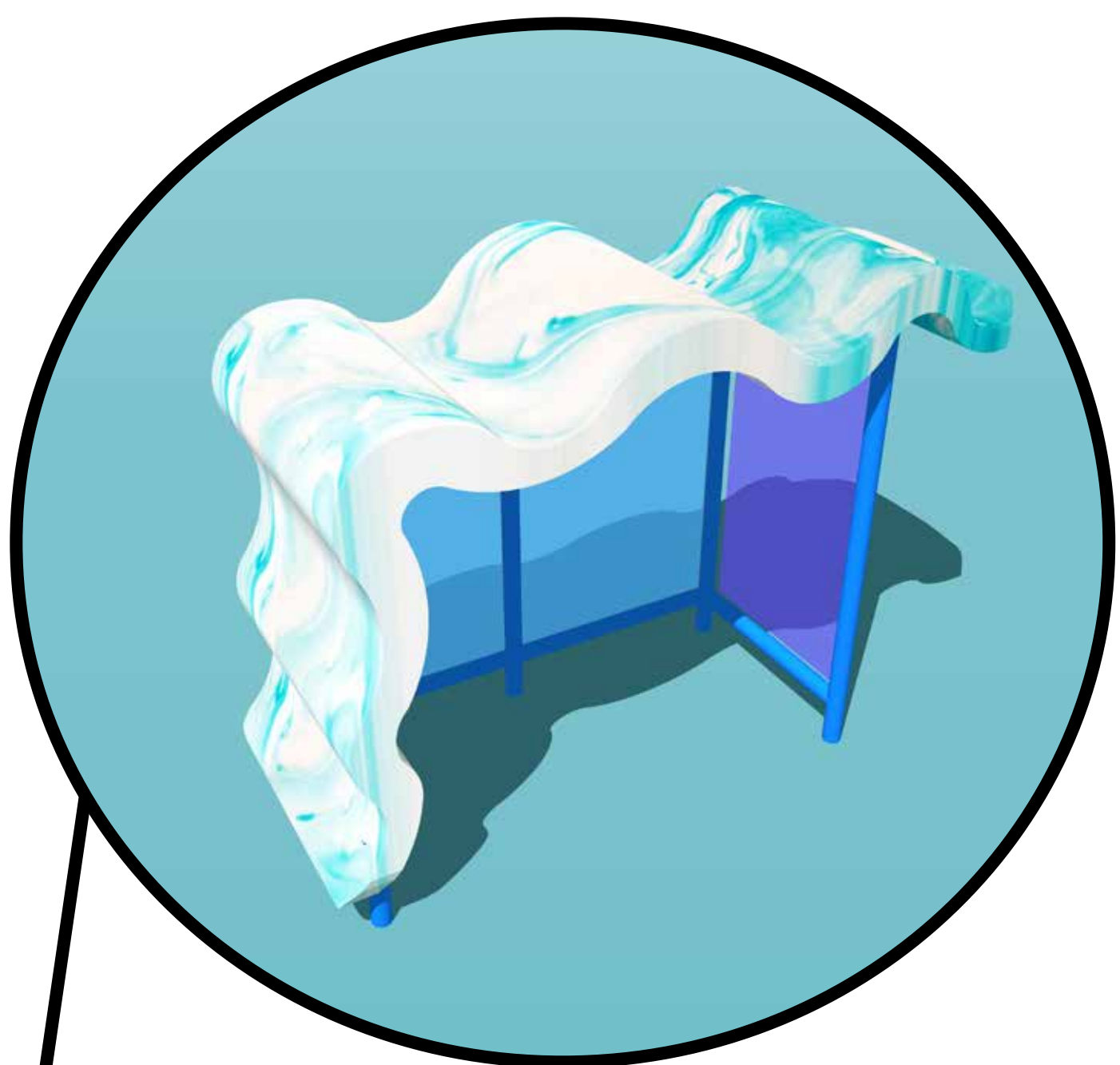
Astrid Sylwan:
Delphi

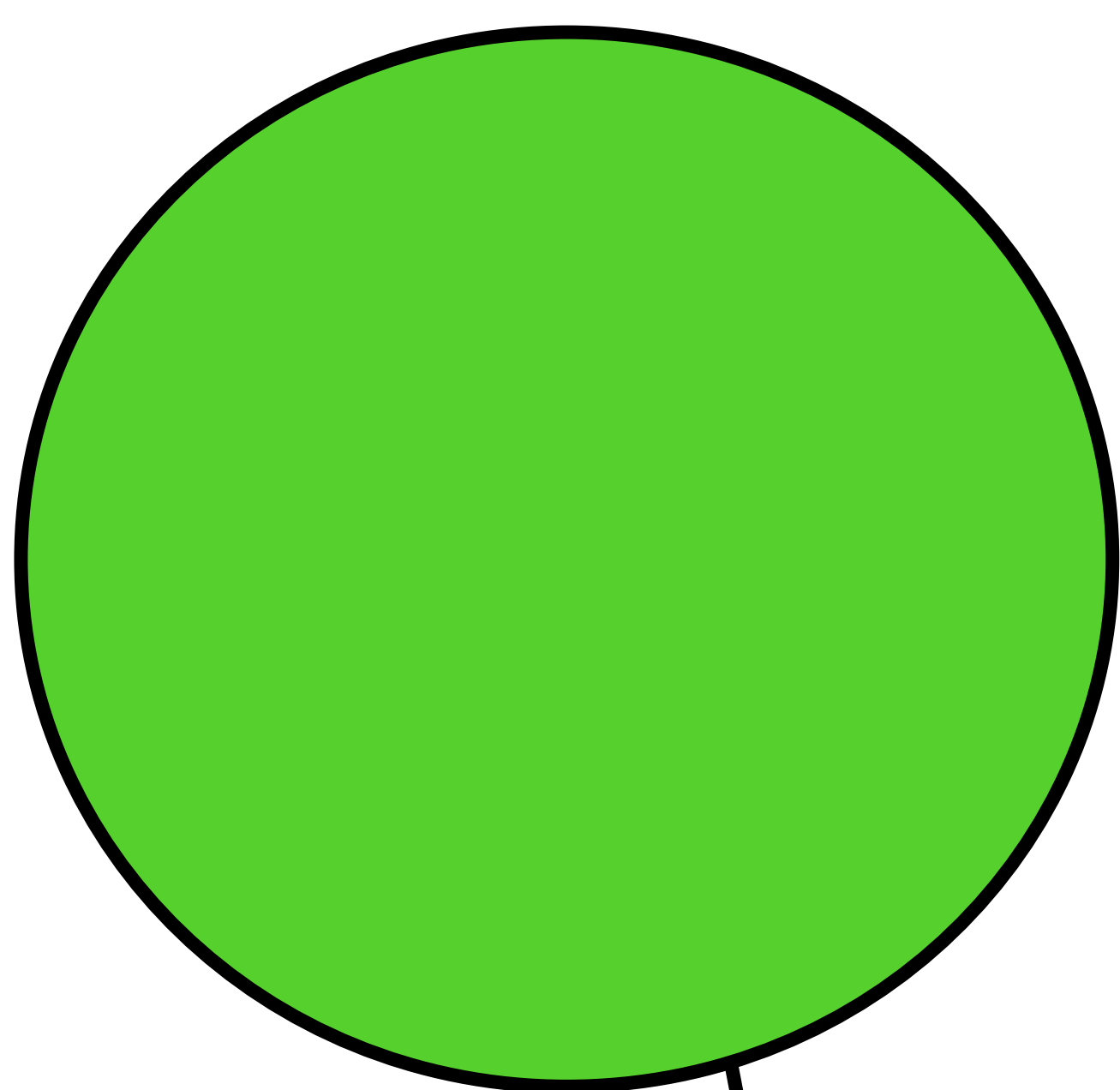
Kirsti Taiviola:
Loisto

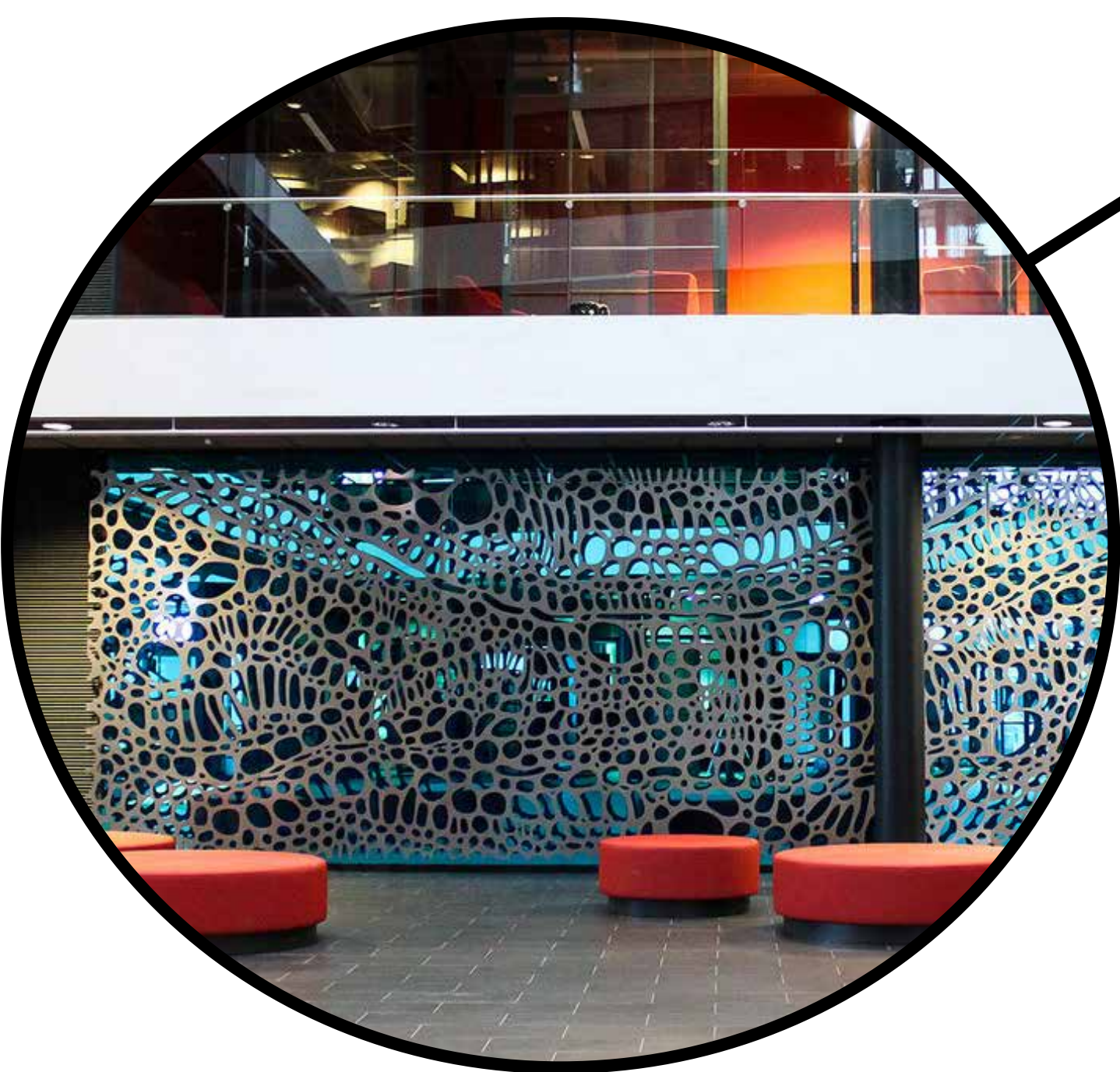
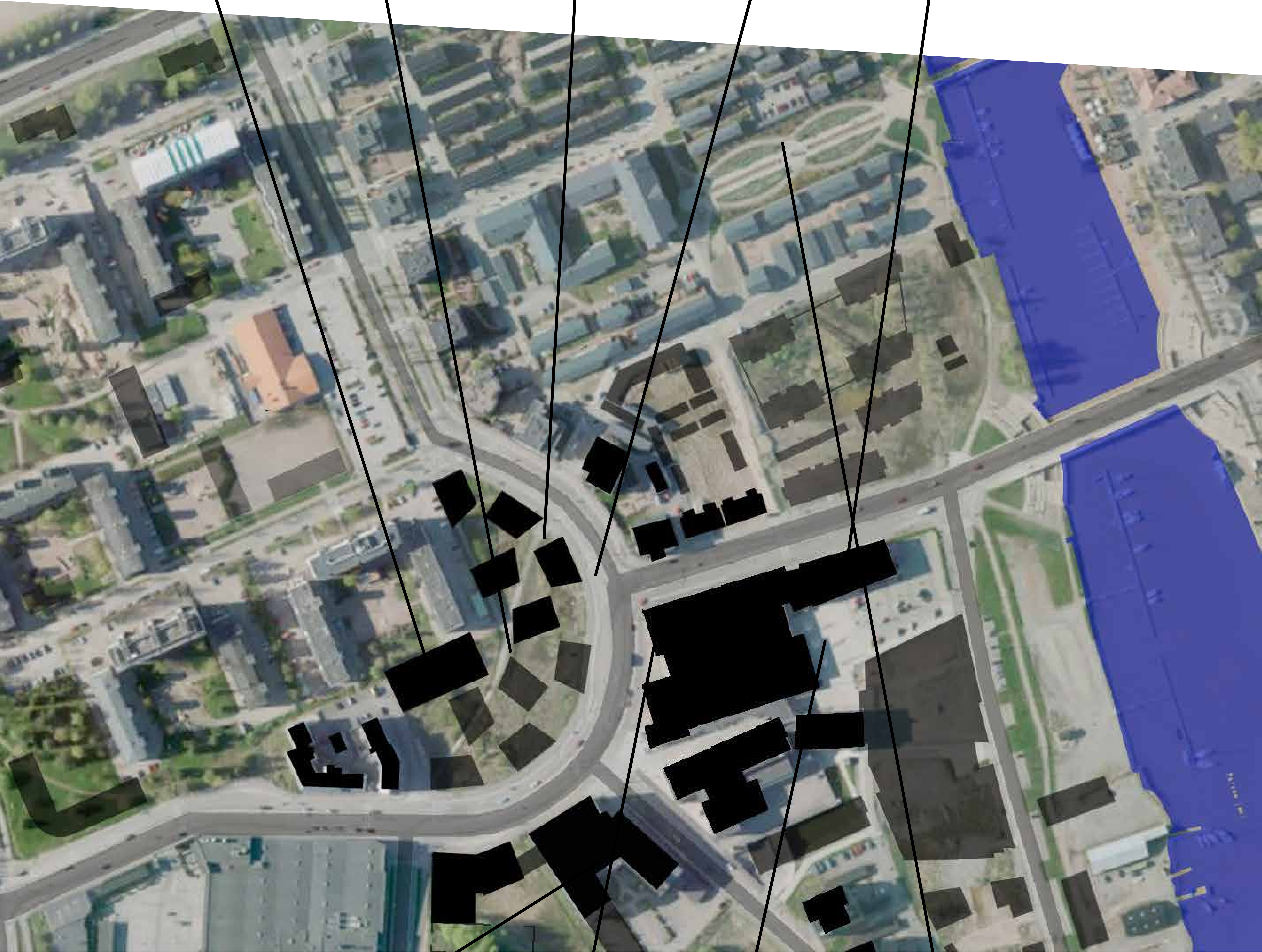
Corinna Helenelund:
Taidebussipysäkki /
Konsthållplats

Marko Vuokola:
Green flash

Åsa Maria
Bengtsson:
Magic stroke

Kislow &
Kreemos:
Twice,
2015

Anssi Pulkkinen &
Taneli Rautiainen:
Asetelma /
Stilleben,
2013

Ylva Holländer &
Kirsi Kaulanen:
Valtiopäivä-
triptyykki /
Lantdagstriptyk,
2009

Paula Salmela:
Together,
2011

Spoon, Borås 2016

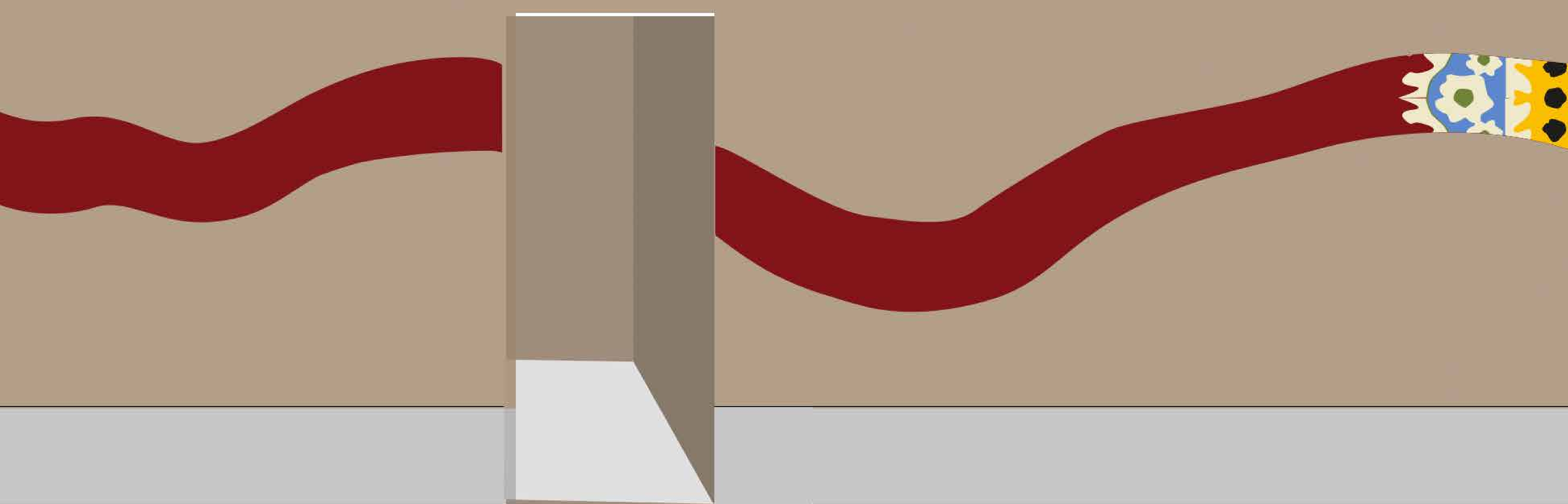
Åsa Maria Bengtsson

Åsa Maria Bengtsson (s.1956) on Malmössä asuva taiteilija, joka on toteuttanut lukuisia julkisia teoksia Ruotsiin ja Norjaan.

Veisto- ja tilataiteen ohella hänellä on laaja video- ja performanssi-tuotanto. Esimerkiksi vierauden ja muistojen käsitteleminen, monikulttuurisuus, unenkaltaisuus ja maagisuus, mutta myös huumori, ovat hänelle ominaisia teemoja. Hänen taiteessaan näkyy usein viehätys orientalistiseen muotokieleen.

Åsa Maria Bengtsson (f.1956) är konstnär och bor i Malmö. Hon har förverkligat ett flertal offentliga konstverk i Sverige och Norge.

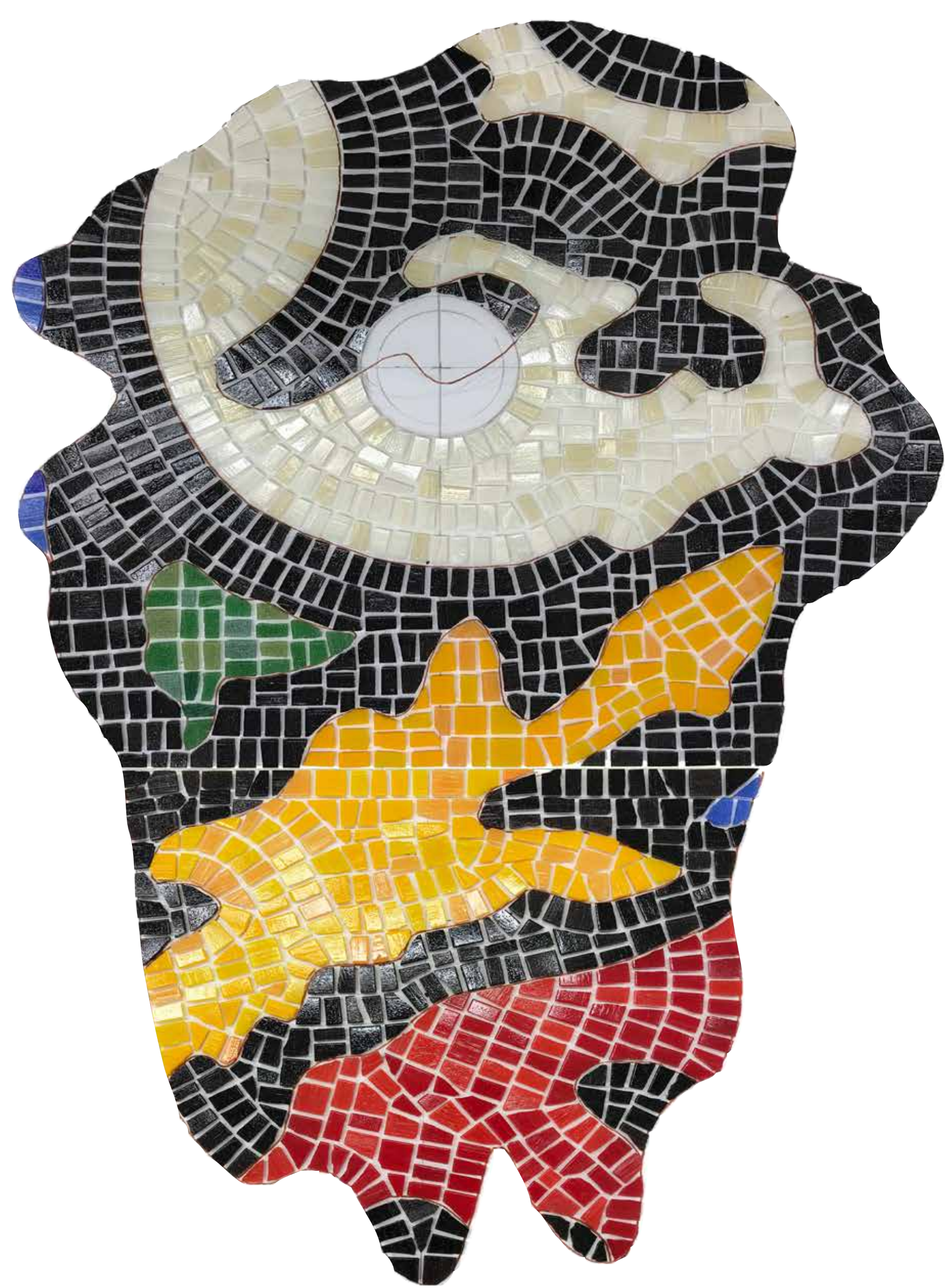
Vid sidan av skulptur- och installationskonst har hon även en bred produktion av video- och performanskonst. För henne utmärkande teman är främlingskap och minnen, det mångkulturella, det drömlika och magiska, men också humor. I hennes konst kan man också skönja en fascination till det orientaliska formspråket.

Magic stroke

”Aleksanterinkaari ja muuri saivat minut ajattelemaan jotakin pitkää ja venytettyä, ja siitä tuli lopulta kalligrafinen siveltimenveto, kuin pitkä henkäys tai monimutkaisen tiedon katkaisema ajatuskulku. Pensselin esikuva on kolme vuosikymmentä sitten Kiinasta hankkimani sivellin. Se saa minut ajattelemaan historiaa, pitkää siveltimenvetoa, joka vaan jatkuu...

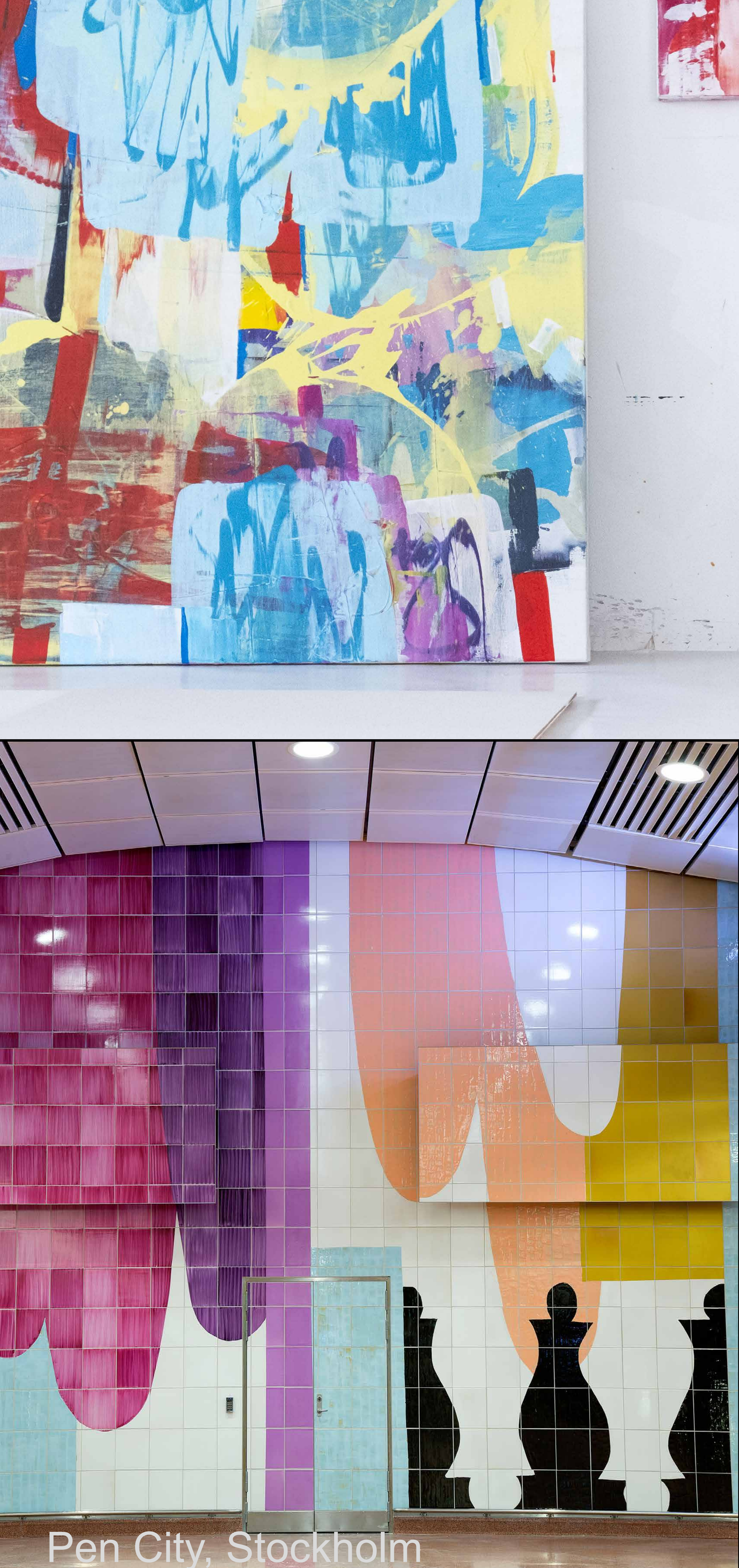
Osa siveltimenvedosta on kuvioitua. Sain inspiraation Aku Ankka -filmistä, jossa maalataan ”shakkiruutuvä-rillä”. Se kohta on aina viehättänyt minua. Siveltimenveto vahvistaa samalla liikettä kaupunkitilassa. Kokonaisuus päättyy kiinalaiseen, osin ornameintein kuvioituun ruostu-mattomasta teräksestä pakotettuun siveltimeen. Betonialustaan tulee mosaiikkia, samankaltaisin värein kuin siveltimenvedon alumiinipelleis-sä. Näyttää siltä kuin väri olisi valu-nut betonille.”

”Alexanderbågen och muren fick mig att tänka på något långt och utsträckt och det blev till slut ett kalligrafiskt penseldrag, likt en enda lång utandning eller en tanke som avbryts med mer komplicerad information. Förlagan till penseln köpte jag i Kina för trettio år sedan. Det får mig att tänka på historien - ett långt penseldrag som bara på-går...

Vissa delar av det röda pensel-draget består av mönster. Inspiratio-nen kommer från Kalle Anka där de målar med ”schack-rutig färg”. Jag har alltid varit fascinerad av den scenen i filmen. Penseldraget förstärker även rörelsen i stadsrum-met. Det hela avslutas med en kinesisk pensel i drivet rostfritt stål med ornament på en del av pen-seln. På betongfundamentet monteras mosaik, i liknande färger som mönstret på aluminiumplåtarna. Det ser ut som färg som runnit ut över betongen.”

Astrid Sylwan

Astrid Sylwan (s. 1970) on tukholmalainen taidemaalari, joka on valmistunut Tukholman Konstfack-taidekorkeakoulusta.

Sylwan maalaa vahvoilla väreillä ja rinnastuksilla usein abstrakteja selkeästi strukturoituja maalauksia, joiden inspiraation lähteenä saattaa ajoittain tunnistaa myös tuttuja muotoja. Hän käyttää niin taide-maalarin perinteisiä värejä kuin keramiikkaakin.

Astrid Sylwan (f.1970) är bildkonstnär och bor i Stockholm, där hon är utbildad vid konsthögskolan Konstfack.

Sylwan målar med starka färger och associeringar, målningarna är ofta abstrakta och tydligt strukturerade och ibland kan man ana sig till användningen av bekanta former som inspirationskällor. Hon använder sig av traditionella konstnärsfärger men också av keramik.

Delphi

”Delphi muuttaa parkkitalon klassiseksi temppeliksi.”

”Amforamaiset muodot ja värivanat kurottavat maasta taivaaseen. Syntyy vahva asetelma, joka tarkemmin katsottuna murenee - raunion jäljet jää. Muodot vääristyvät ja katse epäröi. Niin kuin tanssi, liike kuvapinnalla. Iloista, hauskaa ja kaunista.”

”Parkkitalo on monumentaalinen rakennus. Delphi luo illuusion tilasta, joka on kuin maisema johon katsoja voi astua sisään. Samanaikaisesti muodot painautuvat litteinä julkisivua vasten. Ne murtavat pinnan ja luovat katseelle kiinnekohtia - siten teoksen pystyy kokemaan fyysisesti ja rakennuksesta tulee helpostilähestyttävä ja inhimillinen.”

”Delphi förvandlar parkeringshuset till ett klassiskt tempel.”

”Amforaliknande former och färgsjok sträcker sig från marken mot himmelen. Skapar en struktur, en stadga som vid närmare anblick börjar falla isär och lämnar spår av en ruin. Formerna skevar och osäkrar blicken. Som en dans, en rörelse i bildytan. Glatt, roligt och vackert.”

”Parkeringshuset är en monumental byggnad. Delphi skapar en illusorisk rumslighet, ett slags landskap betraktaren kan kliva in i samtidigt som formerna platt trycker sig mot fasaden. De bryter upp ytan och ger punkter för blicken att fästa i - något att förhålla sig kroppsligt till och som gör byggnaden mänsklig, tillgänglig.”

Birdie, Helsinki 2016

Kirsti Taiviola

Kirsti Taiviola (s. 1976) on helsinkiläinen lasiin ja valoon erikoistunut muotoilija, taiteilija ja opettaja (TaM).

Taiteilijan ja muotoilijan työnsä ohella Taiviola on pitkään toiminut opettajana Aalto-yliopiston taiteiden ja suunnittelun korkeakoulussa.

Hänen ammatillinen erityisosaamisensa perustuu puhalletun lasin optiseen kuviointimenetelmään, jota Taiviola on kehittänyt jo 2000-luvun taitteesta alkaen. Menetelmällä valmistetuilla lasilinsseillä voidaan tilaan tai pinnalle luoda yksilöllinen valonsäteistä muodostuva kuvio.

Kirsti Taiviola (f.1976) är en formgivare, konstnär och lärare (KoM) från Helsingfors, som specialiserat sig på glas och ljus.

Vid sidan om arbetet som konstnär och formgivare har Taiviola länge arbetat som lärare vid Aalto-universitetets högskola för konst, design och arkitektur.

Hennes specialyrkeskunskaper baserar sig på en metod där man skapar optiska mönster med handblåst glas. Taiviola har utvecklat metoden sedan början av 2000-talet. Genom att använda glaslinser som skapats med metoden frambringas ett unikt mönster av ljusstrålar i ett utrymme eller på en yta.

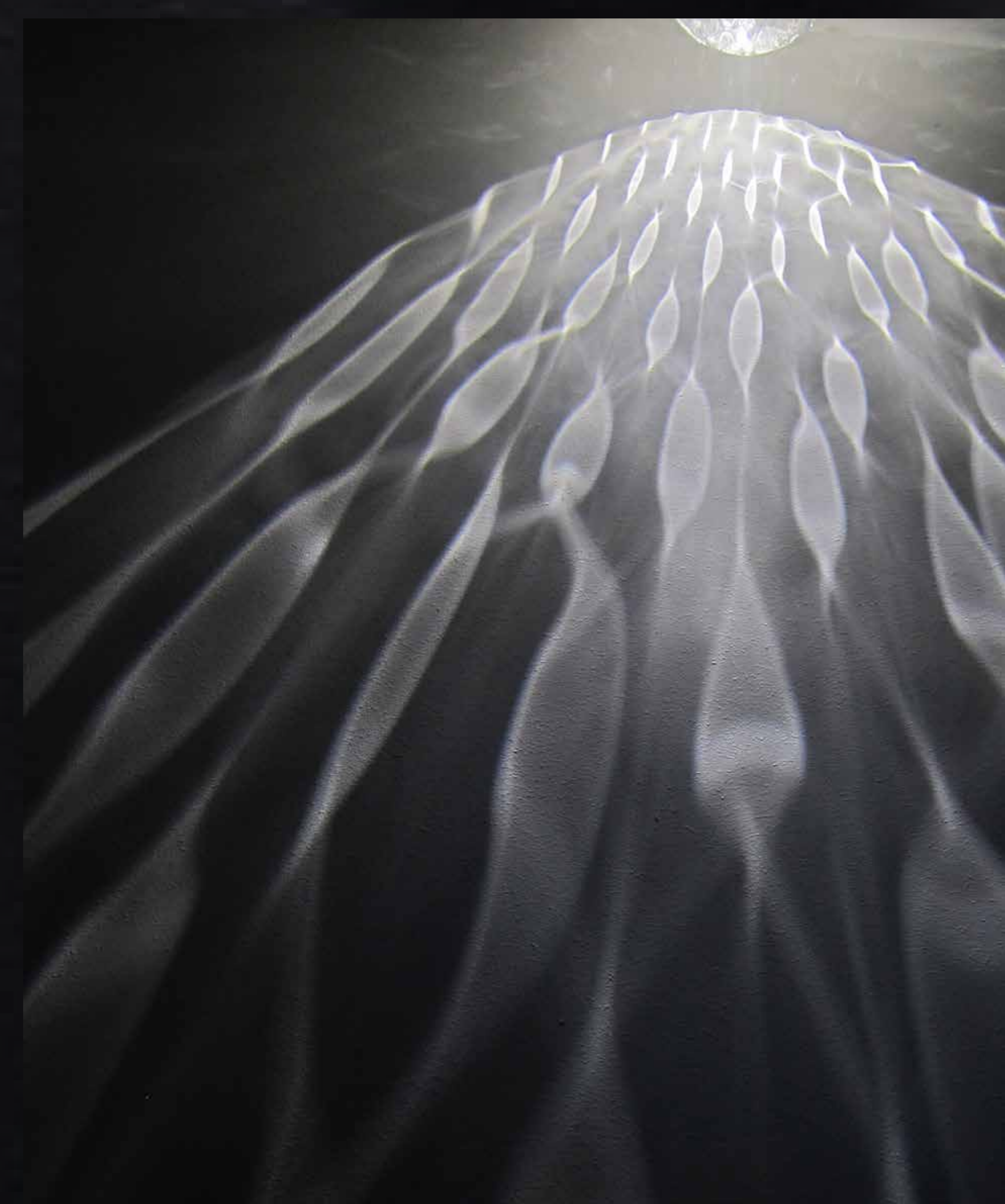
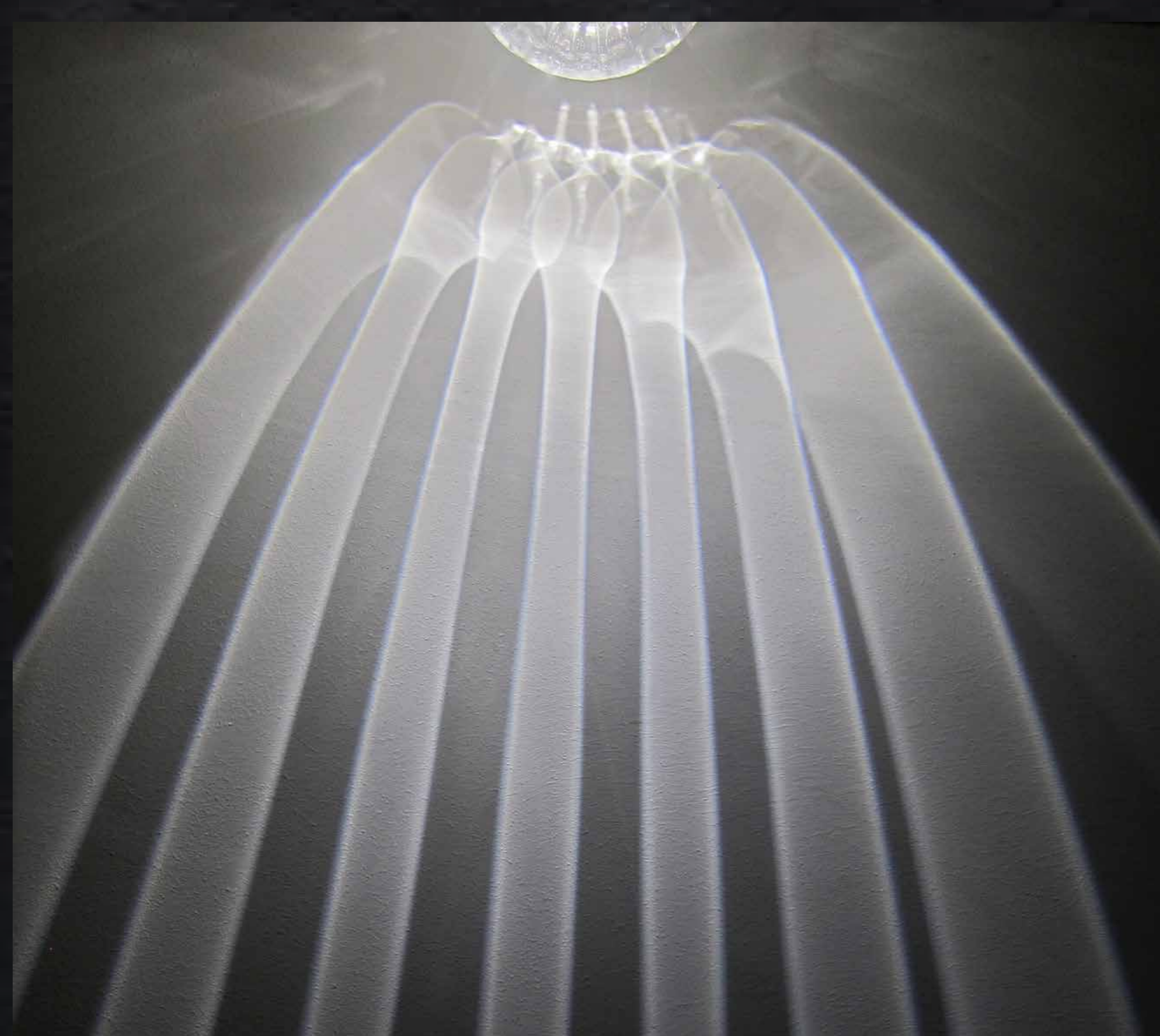
Loisto

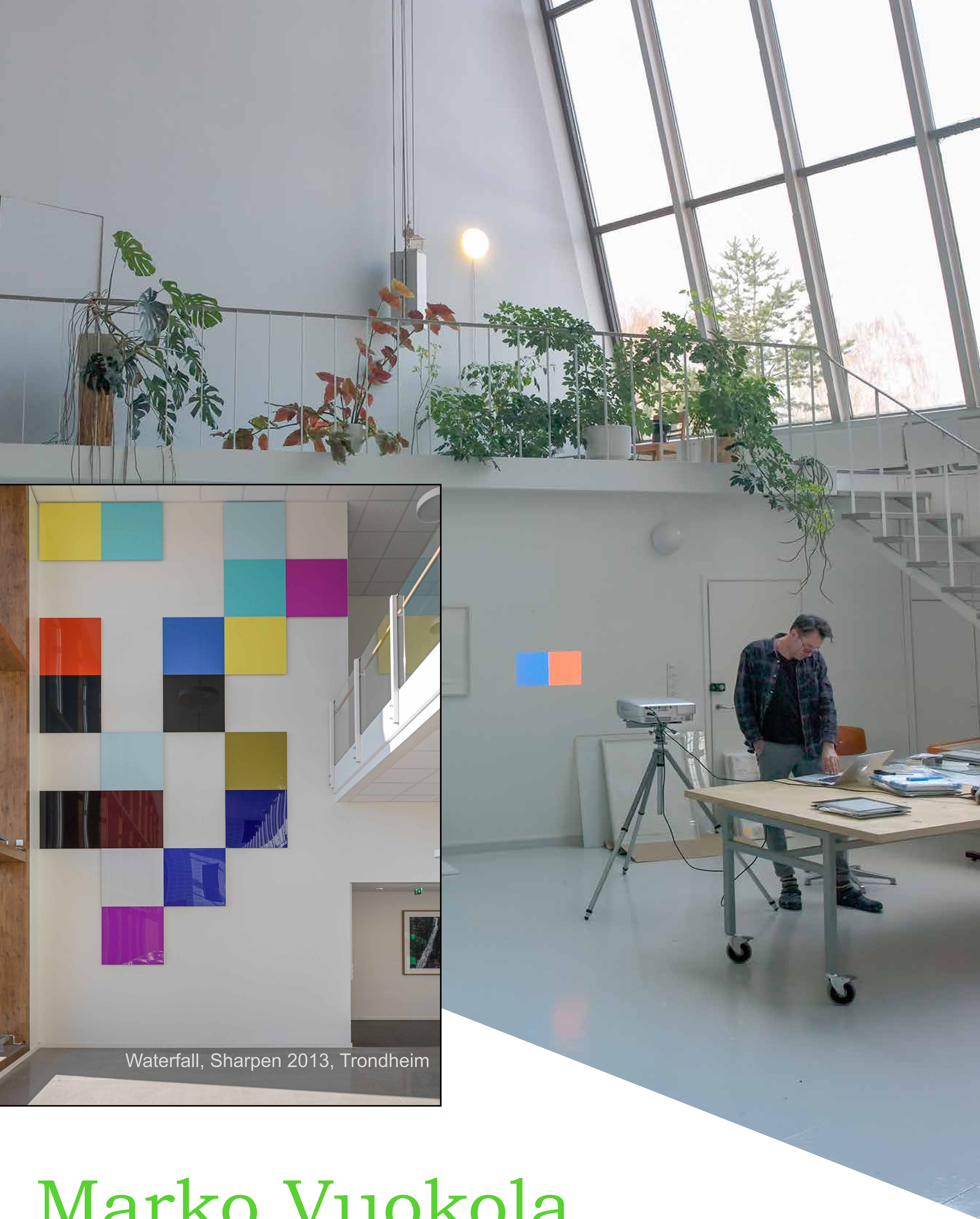
”Teos on inspiroitunut nauttisen eli merenkulkijain hämärän -käsitteestä. Nauttinen hämärä vallitsee, kun auringon kiekon keskipiste on 6–12 astetta horisontin alapuolella. Tällöin tähtiä on jo varsin runsaasti näkyvissä ja merellä erottuu vielä horisontti. Sekstantilla voidaan mitata tähtien korkeuksia ja laskea havaintojen perusteella aluksen paikka maapallon merillä.”

”Teos koostuu seinävalaisimista ja rakennusten julkisivuille lasilinssien avulla projisoiduista viitteellisesti loistoa, soihtua tai majakkaa muistuttavista valokuvioista. Loistot ohjaavat kulkijoita Aleksanterinkaaren sisäkehän kävelykadulla hämärän aikaan. Ne merkkäavat eri asuinrakennusten sisäänkäyntien paikkoja. Kullakin rakennuksella on omanlaisensa ”loisto”, mikä auttaa alueella navigoinnissa”.

”Verket har inspirerats av begreppet: den nautiska skymningen. Den nautiska skymningen råder, då solen ligger 6-12 grader under horisonten. Då kan man urskilja rikligt med stjärnor och horisonten är skönjbar. Med en sextant kan man mäta stjärnhöjderna och med hjälp av iakttagelserna räkna ut var på havet fartyget befinner sig”.

”Konstverket består av väggarmaturer och på husfasaderna projicerade ljusmönster. Projiceringen sker med hjälp av glaslinser och ljuset påminner om ett sken, en fackla eller en fyr. Vid skymningen lotsar ljusmönstren vandrarna på Alexandersbågens promenadväg. Ljusmönstren markerar de olika bostadshusens ingångar. Varje hus har sitt eget sken, vilket underlättar navigeringen på området”.

Marko Vuokola

Marko Vuokola (s.1967) on Helsingissä asuva kuvataiteilija, joka on opiskellut Kuvataideakatemiassa sekä Alankomaissa. Hän on toiminut myös esimerkiksi Taideyliopiston Kuvataideakatemian opetustehtävissä.

Hän liikkuu vapaasti kuvanveiston, valokuvan, tilataiteen ja mediataiteen kentissä. Hänen monipuoliseen tuotantoonsa kuuluu mm. video- ja ääniteoksia ja tietokoneanimaatioita. Yhdessä kuvataiteilija Pasi Karjulan kanssa hän muodostaa OLO-nimisen taiteilijaryhmän, joka on toteuttanut installaatioita eri ympäristöihin, esimerkiksi Hietalahden altaan tuntumaan Helsingissä (2000).

Marko Vuokola (f.1967) är en bildkonstnär bosatt i Helsingfors. Han har studerat vid Helsingfors Bildkonstakademi samt i Nederländerna. Han har också undervisat vid Konstuniversitetets Bildkonstakademi.

Han rör sig fritt mellan olika konstgrenar, så som skulptur, fotografi, installationskonst och mediakonst. Till hans mångsidiga produktion hör bland annat video- och ljudkonstverk samt datoranimationer. Tillsammans med bildkonstnär Pasi Karjula formar han konstnärgruppen OLO som har förverkligat installationer i olika miljöer, till exempel vid hamnbassängen i Sandudd i Helsingfors (2000).

Green flash

”Teosidean taustalla ovat ”*green flash*”-luonnonilmiö ja RGB-teema. Myös ajallisuus, paikkasidonnaisuus, kaupunkitilalliset kysymykset ja kävelyreitit ”väylä” (vrt. merenkulku) ovat inspiroineet suunnittelussa. Green flash -ilmiö syntyy auringon laskiessa horisontin taakse”.

”Teoksessa käytetään osaa alueen pollarivalaisimista modifioituina taidevalaisimiksi, joiden valon väri muuttuu jatkuvasti, hitaasti ja portaattomasti. Led-teknologia mahdollistaa lukemattomien värisävyjen tuottamisen kolmen värivaloteorian perusvärin (punainen, vihreä ja sininen) määrää ja keskinäisiä suhteita säätelemällä. Väri liukuu tunnin aikana sinisestä punaiseksi ja palaa taas punaisesta siniseksi. Siirtymä sisältää kaikki spektrin värit”.

”Teoksen osina toimivien pollareiden valo on tasatunnein pienen hetken vihreätä. Teos toimii siten myös ”kellona”. Teoksen teemoja ovat jatkuva hidas muutos, aika ja liike.”

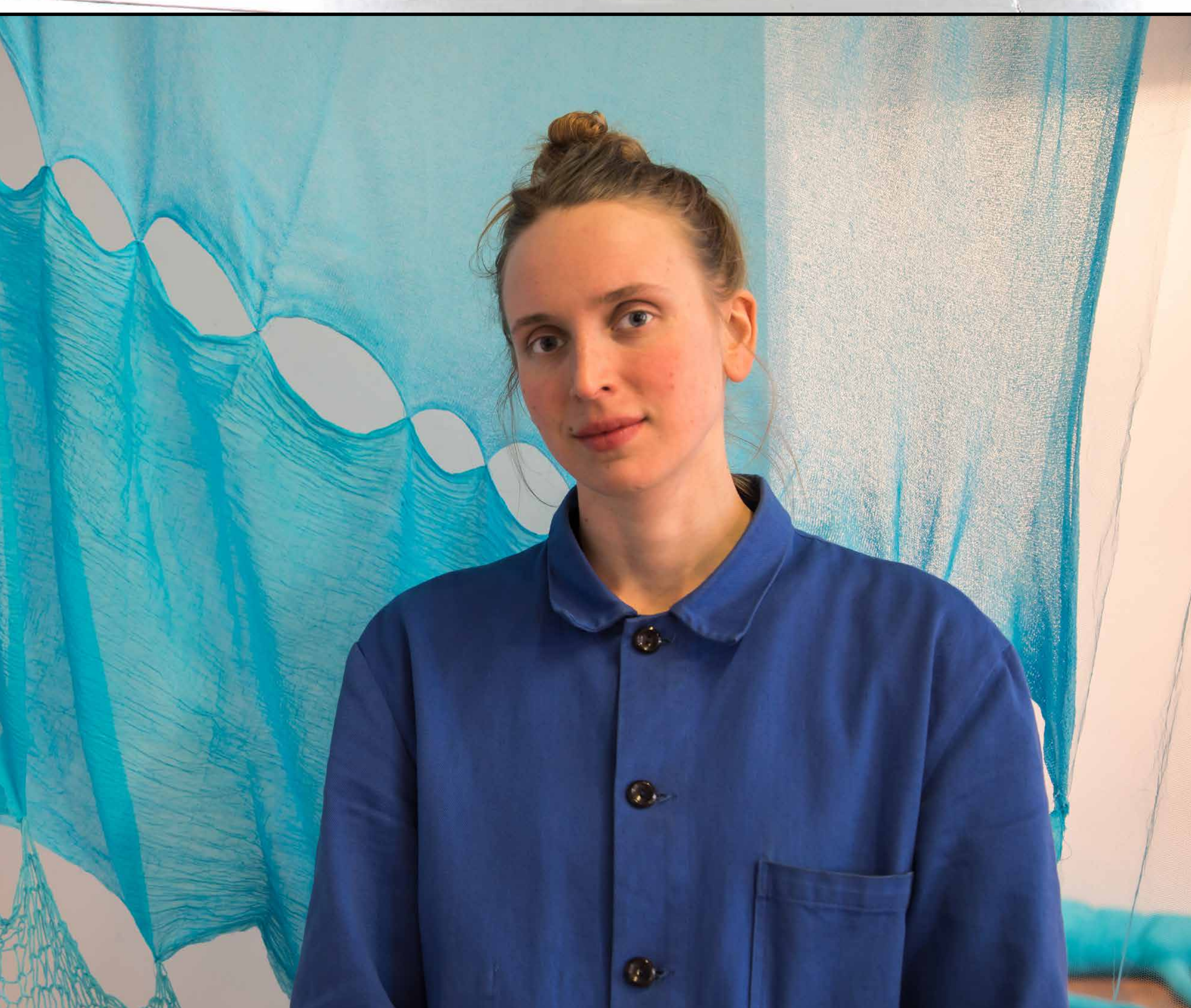
”Bakom idén för konstverket finns naturfenomenet ”*green flash*” och RGB-temat. Konstnären har också inspirerats av tiden, det platsspecifika, olika lösningar för stadsrummet samt promenadstråkets ”farled” (jmf sjöfarten). Green flash -fenomenet uppstår då solen går ner bakom horisonten.”

”I Konstverket används en del av områdets pollare som modifierats till konstarmaturer, vars ljusfärg konstant förändras, långsamt och steglöst. LED-teknologin gör det möjligt att producera en otalig mängd färgtoner genom att reglera mängden och förhållandet mellan de tre grundfärgerna i ljusets färgteori (röd, grön och blå). Under en timme glider färgen från blått till rött och återvänder på nytt från rött till blått. Rörelsen innehåller färgerna i hela spektret.”

”Pollarna, som är en del av konstverket lyser grönt vid jämna klockslag. På det sättet fungerar konstverket också som en klocka. Konstverkets teman är den ständiga långsamma förändringen, tiden och rörelsen.

Mellan andetagen, 2015

Corinna Helenelund

Corinna Helenelund (s. 1985) on Porvoossa asuva kuvataiteilija, joka on valmistunut Helsingin Kuvataideakatemiasta.

Kuraattori Jukka Vikbergin sanoin: ”Helenelundin usein koko tilan valloittavat teokset ovat abstrakteja unenomaisia fantasia-tiloja, luonnon ja sivilisaation muotoja yhdistäviä keinotekoisia maailmoja, lepoon ja uneksimiseen houkuttelevia kalusteita.”

Corinna Helenelund (f. 1985) är en bildkonstnär från Borgå. Hon har utexaminerats från Helsingfors Bildkonstakademi.

Kurator Jukka Vikbergs ord om konstnären: ”Helenelunds konstverk, som ofta erövrar hela utrymmet, är abstrakta drömlika fantasiplatser, konstgjorda världar som sammanlänkar naturens och civilisationens många former, inredning som lockar till att vila och drömma.”

Taidebussipysäkki Konsthållplats

”Lähtökohtana on ajatus linja-autopysäkistä odotustilana, jonkinlaisena välitilana ajassa ja pienenä taukopaikkana. Tärkeää on myös se, että pysäkki toimii visuaalisesti sekä kokonaisveistoksena omassa kontekstissaan että kaukaa katsottuna. Pysäkki toimii myös rauhaa antavana suojana”.

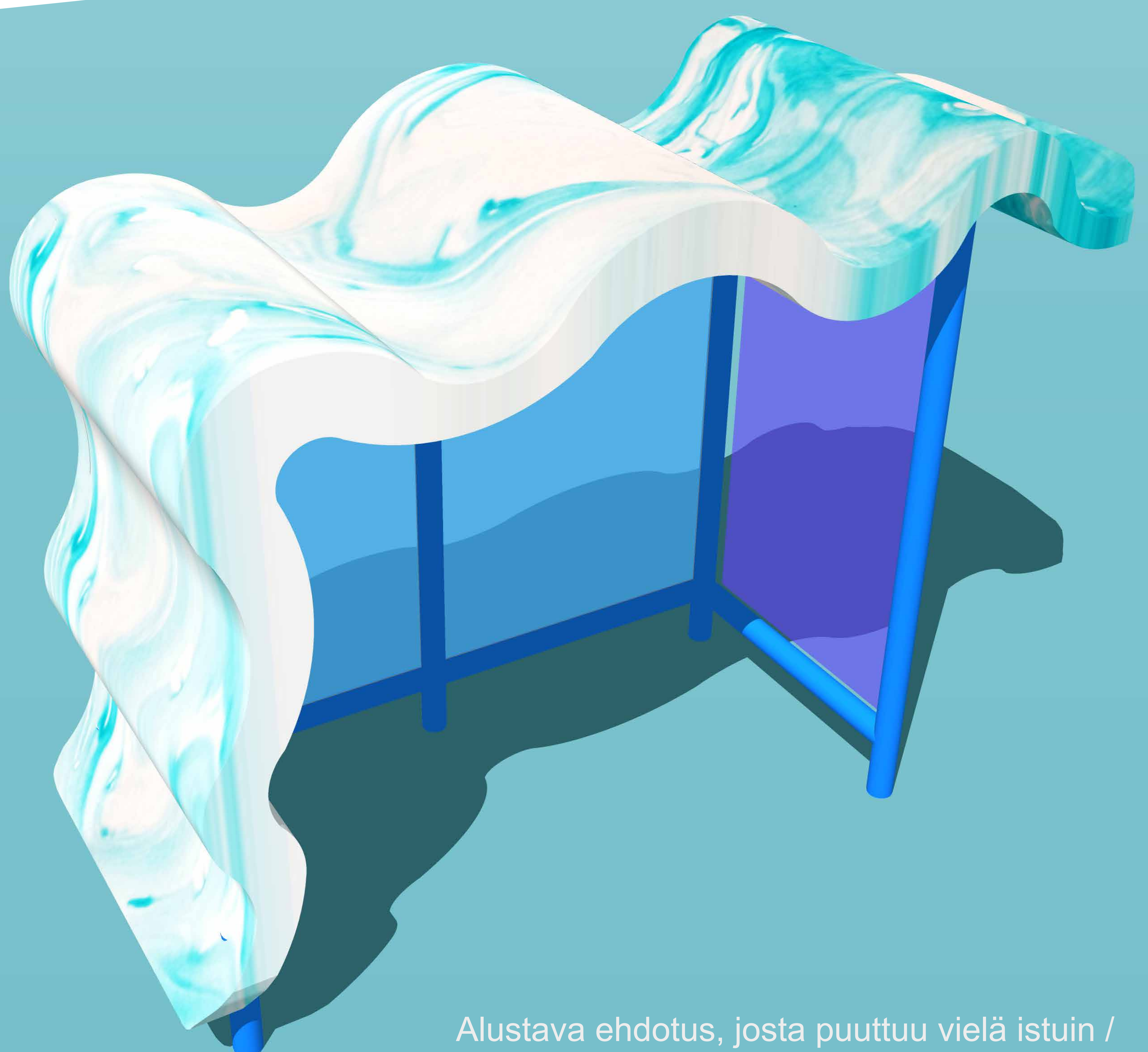
”Parhaat muistoni Länsirannasta ovat ajalta jolloin alue oli rakentamaton niittyä, pensaikkoa ja avointa taivasta”.

”Ehdotukseni inspiraation lähteinä ovat ne meditatiiviset olotilat jotka syntyvät silloin kun ajatukset saavat virrata vapaasti, esimerkiksi tarkkaillessa abstrakteja muotoja pilvien tai veden virratessa ohi, tai sellaiset flow-tilat jotka syntyvät luovuuden, tanssin tai musiikin kautta”.

”Utgångspunkten finns i tanken på busshållplatsen som väntrum, som mellanrum i tiden och en liten plats för paus. Viktigt är att hållplatsen visuellt fungerar både som helhets-skulptur i sitt sammanhang och på långt avstånd, samt som ett rogivande skydd att vistas inuti”.

”Mina favoritminnen av Västra åstranden är från tiden då den var litet av ett ingenmansland av ängar, buskage och öppen himmel”.

”Mitt förslag inspireras av de meditativa tillstånd som kan uppstå då man låter tankarna sväva, t.ex. då man iakttar abstrakta formflöden i moln eller vatten, eller i de flow-tillstånd man rör sig i då man skapar, dansar eller musicerar”.

Alustava ehdotus, josta puuttuu vielä istuin /
Prelimärt förslag där bänken ännu saknas.